

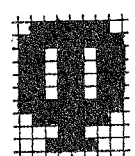
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν απαιτεί δραχμικό αντίτιμο για την κατανάλωση της ύλης του. Στην Αναρχική κοινωνία που οραματίζονται όσοι συμβάλλουν στην έκδοση αυτού του δελτίου, το κέρδος κι οι νόμοι του εμπορίου δεν έχουν καμμία θέση.

ΑΘΗΝΑ, 8 ΟΧΤΩΒΡΗ 1993 - τεύχος 80

έλε αναγνώστη, Οι εκλογές έφτασαν. Σε δυο μέρες, το κράτος περιμένει να ανανεώσεις την εμπιστοσύνη σου σ' αυτό, αναθέτοντας τη διαχείριση της ζωής σου σ' έναν από τους 29 (εικοσιεννέα) υποψήφιους σωτήρες που σου ζητούν μια ΕΝ ΔΕΥΚΩ ΕΝΤΟΛΗ για να μπορούν να αποφασίζουν ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ τον καλύτερο τρόπο ΠΡΩΘΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ που, βέβαια, δεν έχουν τίποτε να κάνουν με τις δικές σου προσδοκίες κι επιδιώξεις.

Παρά τις 29 επιλογές που σου προσφέρουν οι εκλογές της 10/10/93, το αποτέλεσμά τους είναι ΓΝΩΣΤΟ.

Η νέα κυβέρνηση θα προέλθει είτε από τη Νέα Δημοκρατία, είτε από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΗΣ (ακόμη και διαχώντας) ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΧΗΣ.

Αυτό δεν οφείλεται μόνο στο φαινόμενο της διακομματικής πόλωσης. Όπως δείχνουν τα πρόσφατα τραγικά γεγονότα της Ρωσίας, οφείλεται κυρίως, στη σταθερή βούληση της άρχουσας τάξης, ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΑΡΧΟΥΣΑ.

Έτσι, λοιπόν, οι υπόλοιποι 27 επίδοξοι σωτήρες δεν χρησιμεύουν στην άρχουσα τάξη σαν διαχειριστές των συμφερόντων της, αλλά μόνο σαν διαφημιστές των "φιλολαϊκών" και "δημοκρατικών" της προθέσεων.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο το ότι, μόνο αυτοί, που δεν πρόκειται να σχηματίσουν κυβέρνηση, ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ & ΝΑ ΔΙΑΤΥΠΩΝΟΥΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΜΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΝΑ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ & ΝΑ ΥΠΟΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΑΘΕΣΤΗΚΥΙΑΣ ΤΑΣΗΣ.

Οι δυο μονομάχοι (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) μπορούν να απευθύνονται στο λαό μόνο ΜΕ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ κι αυτά ΑΡΚΕΤΑ ΑΣΑΦΗ, έτσι ώστε η ψευτιά τους ν' αποκαλύπτεται, όσο το δυνατόν, αργότερα.

Είναι, φίλε αναγνώστη, δικαίωμά σου αναφαίρετο το να ψηφίσεις κάποιον απ' τους 29 σωτήρες.

ΕΙΝΑΙ, ΩΣΤΟΣΟ, ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΛΟΓΙΚΗ, ΤΟ ΝΑ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ... ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑΣ.

Η ευτυχία σου - δηλαδή η ικανοποίηση των ανάγκών σου - φίλε, αναγνώστη, είναι ΚΑΘΑΡΑ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΘΕΜΑ.

Η ζωή σου σου ανήκει και μόνο εσύ πρέπει - και ΜΟΝΟ ΕΣΥ ΜΠΟΡΕΙΣ στην ουσία - ΝΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΕΣΑΙ.

Το να αναθέσεις τον ίδιο σου τον εαυτό σε κάποιους τρίτους, ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙ ΕΣΕΝΑ.

Το να αναθέσεις την προστασία σου, ενάντια στην όποια μελλοντική κυβέρνηση και στην αυθαιρεσία της, σε κάποιο άλλο "μικρότερο κόμμα", καταλαβαίνεις, πολύ καλά, ότι όχι μόνο είναι ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΙΑ, αλλά ακόμη περισσότερο αποτελεί ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΤΗ ΡΙΞΗ ΤΗΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΦΙΒΕΣΗ. Δεν φανταζόμαστε να υπάρχει, έστω κι ένας Έλληνας πολίτης, που να πιστεύει ότι η παρουσία κάποιων εκπροσώπων των μικρότερων κομμάτων στο κοινοβούλιο "εγγυάται την ελευθερία και τη δημοκρατία". Όλοι μας γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν έχει ψηφιστεί στη βουλή κάποιο νομοθέτημα που να έχει προταθεί από μειοψηφικό κόμμα.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, το ερώτημα "ΤΙ ΝΑ ΨΗΦΙΣΟΥΜΕ, ΛΟΙΠΟΝ;" προβάλλει σκοτεινό, δυσεπίλυτο, αλλά και επιτακτικό. Κάποιοι μιλούν και προτείνουν την ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ.

Βαρύ το διπλό χτύπημα. Στις 3/10/93, μας έφυγε η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΩΓΟΥ... Στις 6/10/93, μας έφυγε ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Τα λόγια είναι φτωχά για να εκφράσουνε τη θλίψη, μα Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ. ΑΣ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ...

Συμπαθητική πρόταση, που, ωστόσο, δεν λύνει το πρόβλημα, αφού η αποχή δεν μπορεί να εμποδίσει την τελική ανάδειξη κάποιου κυβερνήσεως. Όσο για την "επαναστατικότητα" αυτής της επιλογής, θα πούμε ότι, όπως προβλέπεται από τα ισχύοντα στις υπόλοιπες χώρες της ΕΟΚ, σύντομα η ψήφος θα πάψει να είναι υποχρεωτική. Αλλωστε, παρά την ποινικοποίηση της άρνησης κάποιου πολίτη να ψηφίσει, που ισχύει σήμερα, οι συνέπειες και οι κυρώσεις είναι μηδαμινές.

Έτσι, το μόνο που μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα η προπαγάνδισή της αποχής, είναι Η ΑΠΟΧΗ, ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ, ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΑ και άρα Η ΠΑΘΗΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Οι δυο άλλες προτεινόμενες λύσεις είναι η ΔΕΥΚΗ και η ΑΚΥΡΗ ΨΗΦΟΣ. Πιστεύουμε, ότι και οι 2 αυτές επιλογές λύνουν κάποια αναπόφευκτα υπο-συνέχεια στην επόμενη σελίδα

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα
κειμενικοψυχολογικά προβλήματα, σχετιζόμενα εν πολλοίς με τις "τύψεις" που θα αισθανθεί κανείς όταν θα συνειδητοποιήσει ότι με την ψήφο του ξεπούλησε την ελευθερία και τη ζωή του.

Ακόμη περισσότερο, το ΑΚΥΡΟ δίνει τη δυνατότητα στον ψηφοφόρο να εκφράσει έγγραφα, στο περιορισμένο εμβαδόν ενός κομματιού χαρτιού κάποιας απόψεις του σχετικά με τις εκλογές και την αντιπροσωπευτική "δημοκρατία", δίνοντάς του έτσι την ευκαιρία μιας εκτόνωσης του επαναστατισμού του.

Θα είναι, ωστόσο, λάθος το να πιστέψει κανείς ότι η εξουσία θα τρομάξει. Ή ότι θα τρομάξει περισσότερο με το ΑΚΥΡΟ απ' ό,τι θα τρομάξει με το ΛΕΥΚΟ κι ότι θα τρομάξει με το ΔΕΥΚΟ περισσότερο απ' ό,τι θα τρομάξει με την ΑΠΟΧΗ.

Η εξουσία στις μέρες μας είναι ΥΠΕΡΚΟΜΜΑΤΙΚΗ. Έτσι, ακόμη κι αν δεχτούμε ότι τα κόμματα "ενοχλούνται" απ' τα ΔΕΥΚΑ και τα ΑΚΥΡΑ, στο βαθμό που αυτά θα μπορούσαν να είναι ψήφοι υπέρ του κόμματός τους, Η ΥΠΕΡΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΙΔΡΩΝΕΙ, ΑΦΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ ΟΤΙ, ΤΕΛΙΚΑ, ΚΑΠΟΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΘΑ ΕΚΛΕΓΕΙ ΚΙ ΑΦΟΥ ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ.

Το να πιστέψει, λοιπόν, κανείς ότι, με την ΑΠΟΧΗ το ΔΕΥΚΟ ή το ΑΚΥΡΟ, "ΕΛΕΓΧΕΙ" ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ, είναι το ίδιο με το να πιστέψει ότι η εκλογή εκ προσώπων των μικρότερων κομμάτων στη βουλή... "ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ".

Φυσικά, δεν είμαστε αντίθετοι στην επίδειξη των αντι-"δημοκρατικών" μας αισθημάτων, με την ΑΚΥΡΗ ΨΗΦΟ και πιστεύουμε πως όσοι πολίτες αυτής της χώρας ενδιαφέρονται πράγματι για τα "ίδια" και για τα "κοινά", θα ΡΙΞΟΥΝ, ΤΕΛΙΚΑ, ΑΚΥΡΟ.

ΜΕ ΤΟ ΑΚΥΡΟ ΘΑ "ΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥΣ"...

ΔΕΝ ΘΑ ΛΥΣΟΥΝ, ΩΣΤΟΣΟ, ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

ΓΙΑΤΙ ΑΝ Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΑ Η ΑΠΟΧΗ, ΤΟ ΔΕΥΚΟ, ΤΟ ΑΚΥΡΟ, Ή Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΟ ΠΑΣΟΚ ή κάποιο από τα ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΤΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ!!!

Γιατί,
το πρόβλημα δεν είναι
ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ;
αλλά
ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ;

Και στο ερώτημα αυτό, μόνο μια απάντηση υπάρχει και μόνο μια πρακτική μπορεί να ακολουθηθεί:

Μακριά από τους εκλογικούς κι εκλογιστικούς δήθεν προβληματισμούς, μακριά από κάθε κρατιστική κι εξουσιαστική λογική, ανεξάρτητα από προεκλογικές αγωνίες και μετεκλογικές μετάνοιες & τύψεις, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι:
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΣΙΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ...

Παραλειψόμενα

*** "ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΜΟΓΚΑΣΤΡΙ"... (Αναρχική παρουσία). *** Εσείς, λοιπόν, ποιούς θα ψηφίσετε; Τους ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ των ΤΣΙΡΩΝΗ, ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΟΥΜΗ, ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ ή τους ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ των ΚΑΛΤΕΖΑ, ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ, ΠΡΕΚΑ; *** Υπάρχουν και οι ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ - αν όχι συνένοχοι - τους, του ΣΥΝΑΠΙΣΜΟΥ, του ΚΚΕ, των ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ-ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ... Απ' όλα έχει ο κοινοβουλευτικός μπαχτσές! *** Στους ναζιστές, που συμμετέχουν στους συνδυασμούς της ΝΔ, ξεχάσαμε να συγκαταλέξουμε τον Ιπποκράτη Σαββούρα (Κτηνίατρο του Καρταζαφέρη και αρχηγό του Φραγκίσκου Παπαγεωργίου & της ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΣ). *** Προεκλογικά χτύπησε και ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ. Τρία λεωφορεία καταστράφηκαν και τα γραφεία του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών υπέστησαν σοβαρότατες ζημιές. Και κλάαμα οι ξεβράκωτοι! *** ΣΕ ΚΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΕ ΣΤΟ ΤΖΑΝΝΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ Ο ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΑΠΕΡΓΟΣ ΠΕΙΝΑΣ ΝΩΝΤΑΣ ΕΚΥΦΤΟΥΛΗΣ. ΔΗΛΩΝΕΙ ΟΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΑΦΘΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΟ ΟΡΟ ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ. *** ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΑΛΑΦΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. ΟΥΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΖΟΚΟΠΟ. *** Πρόσφυγας από τη Ρωσία, που πουλούσε μικροπράγματα έξω από το δημαρχείο της Αθήνας, συνελήφθη από αστυνομικούς με πολιτικά, στις 5 Οκτώβρη 1993, επειδή δεν είχε "άδεια για να ζει". Οι "άντρες" που τον συνέλαβαν, τον ΕΣΠΑΣΑΝ ΚΥ ΡΙΟΔΕΚΤΙΚΑ ΣΤΟ ΕΥΛΟ, μπροστά σε πλήθος νεοελλήνων που, φυσικά, δεν επενέβησαν για να σώσουν τον υπερήλικο (60 περίπου ετών) μικροπωλητή... Κατά τα λοιπά, η Ελλάδα είναι χώρα "ασφαλής" για να ζητήσει κανείς πολιτικό άσυλο, όπως τουλάχιστον ισχυρίζεται ο Μησοστάκης το ΚΑΘΑΡΜΑ. *** ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΙΛΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ εκδίδει τα προεκλογικά φυλλάδια του υποψηφίου της ΝΔ, Κώστα Σαψάλη (υφυπουργού δημ. τάξης). Η ίδια επιτροπή τοιχοκόλλησε και "ανοιχτή επιστολή", έξω από αστυνομικά τμήματα, με την οποία καλεί τους μπάτσους να υπερψηφίσουν τον "εκλεκτό" της...

Η αναπόφευκτη ενασχόλησή μας με τις μεθαιριανές εκλογές (για όσους λόγους εξηγήσαμε και για όσους άλλους μπορείτε να φανταστείτε), καθώς και κάποιοι καθαρά "τεχνικοί" λόγοι, μας ανάγκασαν, στο προηγούμενο και σ' αυτό το τεύχος, να μην περιλάβουμε τη συνηθισμένη μας ύλη (διεθνή, σταυρόλεξο κλπ.), που αναβάλλεται για το επόμενο, Νο. 81.

ΓΡΑΨΤΕ ΛΑΘΟΣ: Ο Πολύδωρος Δάκογλου δεν είναι ιδιοκτήτης της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ, όπως γράφτηκε στο προηγούμενο τεύχος. Ήταν συνιδιοκτήτης, μαζί με τον Γιάννη Σχουνά, της ΝΕΑΣ ΘΕΣΗΣ. Κατά τα άλλα, βέβαια, η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ είναι ναζιστική. Ο Δάκογλου αυτοπροσδιορίζεται σαν "ελληνοκεντρικός". ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕ.

Δυο χρόνια και ένας μήνας πέρασαν από τον Αύγουστο του 1991, όταν Γκορμπατσώφ, Σεβερντάτζε και Γιέλτσιν αποφάσισαν να διαλύσουν πραξικοπηματικά την (ουσιαστικά ήδη διαλυμένη) ΕΣΣΔ.

Το πραξικόπημα πέτυχε κι αναγορεύθηκε από τις χώρες της Βόρειας Αμερικής και της Δυτικής Ευρώπης σε "τελική νίκη του καπιταλισμού, του φιλελευθερισμού, της ελεύθερης αγοράς, της δημοκρατίας"...

Τα δυο χρόνια κι ο ένας μήνας που πέρασαν από τότε, ήταν ωστόσο υπεραρκετά για να αποδειχθεί ότι, ανεξάρτητα από το ποιός ήταν ο "νικητής", ο χαμένος της υπόθεσης ήταν ο απλός λαός, που από τη μια στιγμή στην άλλη βρέθηκε εντελώς απροστάτευτος στο έλεος κάποιων πολυεθνικών, αμερικάνικων κι ευρωπαϊκών εταιριών και μιας χούφτας αδίστακτων απατεώνων, αριβιστών, φιλάρχων λακέδων της "Νέας Τάξης Πραγμάτων".

Όπως ήταν αναμενόμενο, μετά την επιτυχία αυτού του πραξικοπήματος, η τριανδρία ακολούθησε την τύχη της Σοβιετικής Ένωσης : διαλύθηκε.

Ο Μιχαήλ Γκορμπατσώφ εξελίχθηκε σε "σταρ" της "Ευρωντίσνεϋλαντ", μ' όλη τη σημασία των λέξεων και μ' όλα τα συνακόλουθα (κατάντησε ακόμη και προεκλογική μαζορέτα του Μητσοτάκη).

Ο Εντβαρντ Σεβερντάτζε έγινε πρόεδρος της Γεωργίας και μέσα σ' ελάχιστο χρόνο κατάφερε να στρέψει το Γεωργιανό λαό εναντίον του, να τον οδηγήσει στην αγκαλιά του αντιπάλου του, Γκαμσαχουρντσία και τελικά να παραδώσει την Αμπχαζία και την πρωτεύουσά της, Σουχούμι, στο αυτονομιστικό κίνημα.

Ο Μπορίς Γιέλτσιν, τέλος, φαίνεται - για την ώρα - να τα καταφέρνει καλύτερα. Ανακηρύχθηκε, "ελέω λαού", νέος "τόσρος πασών των Ρωσικών".

Η κατάσταση που επικράτησε αυτά τα 2 χρόνια στο εσωτερικό της Ρωσίας μας είναι γνωστή μόνο μέσα απ' τα τηλεγραφήματα και τα ρεπορτάζ των βορειοαμερικανικών και δυτικοευρωπαϊκών ειδησεογραφικών πρακτορείων και μέσω μαζικής ενημέρωσης. Και η εικόνα αυτής της κατάστασης, κάθε άλλο παρά ρόδινη μας παρουσιάζεται.

Τα μαγαζιά της Ρωσίας έχουν γεμίσει με κάθε είδους καταναλωτικά αγαθά... Η Coca Cola, τα Mac Donalds, ακόμη κι οι δικοί μας καπιταλιστές, ο Φιλίππου της ΦΑΓΕ, ο Μπακάκος, ο Μαρινόπουλος, ο Αποστολόπουλος, ανοίγουν υποκαταστήματα στη Μόσχα και στην "Αγία Πετρούπολη" και διεκδικούν, ο καθένας για λογαριασμό του, ολόκληρη ή τουλάχιστον μερίδιο από την τεράστια αγορά του πρώην "λίγκνου του παρκτού σοσιαλισμού"...

Οι Ρώσοι, όμως, δεν έχουν ΚΑΠΙΚΙ ΤΣΑΚΙΣΤΟ.

Στις 21/9/93, η συναλλαγματική ισοτιμία (επίσημη κι όχι στη "μαύρη αγορά") ήταν : 1 δολάριο ΗΠΑ προς 1600 ρούβλια! (Σκεφτείτε ότι η ίδια ισοτιμία πριν το 1989 ήταν ένα προς ένα...).

Τα μοναδικά οικονομικά μέτρα του Γιέλτσιν, οδήγησαν στο ακόμη χαμηλότερο κατρακύλισμα της Ρωσικής οικονομίας. Θυμίζουμε ενδεικτικά την πρόσφατη αλλαγή των παλιών σοβιετικών χαρτονομισμάτων με καινούργια "ρωσικά", μ' αποτέλεσμα το να μέλουν - ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ - ΜΕ ΕΝΑ ΜΑΤΣΟ ΑΧΡΗΣΤΑ ΠΑΛΙΟΧΑΡΤΑ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΤΟΥΣ...

Τα εργοστάσια, το ένα μετά το άλλο, έκλεισαν. Εκατομμύρια άνθρωποι έχουν μείνει άνεργοι. Η παραγωγή αγαθών πρώτης ανάγκης έχει πέσει στο μηδέν.

Φυσικό επακόλουθο είναι η αύξηση των κλοπών, των ληστειών, της πορνείας... Η "Ρωσική Μαφία", φυσικά με την υποστήριξη του Γιέλτσιν, λυμαίνεται τα πάντα.

ΚΑΙ, ΒΕΒΑΙΑ, ΟΙ ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ (ΟΡΥΧΕΙΑ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΠΗΓΕΣ, ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΜΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ) ΞΕΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ, ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΨΩΜΙ.

Τα παραπάνω δεινά είναι, ίσως, "συνθησιμένα" κι ως έναν βαθμό "αποδεκτά" σε μια χώρα σαν την Ελλάδα.

Σε μια χώρα, όμως, ανεξάρτητη, μη-πελαταιακή, σαν τη Ρωσία, όπου οι άνθρωποι είχαν (μέχρι το 1989) εξασφαλίσει ένα "μίνιμουμ" βιωτικό επίπεδο, τα παραπάνω δεινά είναι ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΑ και ΑΝΥΠΟΦΟΡΑ.

** θα ήταν παράλειψή μας, αν, στο σημείο αυτό, δεν αναφερόμασταν στην άφωγη - τουλάχιστον σ' ό,τι αφορά την οικονομική κατάσταση - πολύωρη τηλεφωνική ανταπόκριση του Δημήτρη Λιάτσου από τη Μόσχα, που μεταδόθηκε στις 4/10/93 από την ΕΤ-1. (Πρέπει να τονύσουμε τον έντονα "αντιφιλελεύθερο", αν όχι "φιλοκομμουνιστικό" χαρακτήρα των όσων ΤΟΛΜΗΣΕ να πει ο Δημήτρης Λιάτσος, και μάλιστα, σε ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ).

Όσο σοβαρά, όμως, κι αν είναι τα οικονομικά, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΟΥΤΕ ΤΑ ΣΟΒΑΡΟΤΕΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ, που κατάφερε στον Ρωσικό λαό η "περεστρόϊκα" κι η "γκλαζνόστ" του Γκορμπατσώφ και του ανατροπέα-διαδόχου και συνεχιστή του έργου του, Γιέλτσιν.

Οι λαοί της πρώην Σοβιετικής Ένωσης είναι αδύνατον να μην αισθάνονται άφατη οδύνη όταν βλέπουν τους ηγέτες της άλλοτε παντοδύναμης "αυτοκρατορίας" τους να ζητιανεύουν και να γλύφουν τα παπούτσια των πρώην "εχθρών" τους.

Δεν θα ήταν παράλογο αν λέγαμε ότι το σοβαρότερο πλήγμα για τους λαούς της πρώην ΕΣΣΔ και, ιδιαίτερα, για τον Ρωσικό λαό είναι αυτή η ταπείνωση. Ο λαός και - στην ουσία - ο πολιτισμός, που, πριν μερικές μόλις δεκαετίες, ήταν ο πρώτος που έστειλε τεχνητούς δορυφόρους στο διάστημα, που έστειλε εκτός γης τον πρώτο κοσμοναύτη, ο λαός κι ο πολιτισμός, του οποίου τα επιτεύγματα στην ιατρική επιστήμη και στην εφαρμογή της θαυμάζονταν απ' το σύνολο των ανθρώπων του πλανήτη, σήμερα μπαίνει στο περιθώριο των εξελίξεων και λουδωρείται.

Πολλοί είναι εκείνοι που θα σπεύσουν, χαιρέκακα, να δηλώσουν την ικανοποίησή τους για το κατρακύλισμα αυτού του πολιτισμού, του πολιτικού συστήματος, του λαού. Αρκετοί άλλοι λαοί έχουν υποφέρει εξ αιτίας της αλαζονίας της Σοβιετικής ηγεσίας. Κανείς δεν ξεχνάει την υπερψία των Σοβιετικών στρατιωτών (στρατευμάτων κατοχής) στις "δορυφόρες" χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και της Ασίας...

Κανείς, όμως, δεν θα πρέπει να ξεχνάει ότι αυτός ο λαός κι αυτός ο πολιτισμός έχουν δώσει στην ανθρωπότητα έναν Ντοστογιέφσκη, έναν Τολστόη, έναν Γκόρκι, έναν Σοστακόβιτς κι, ακόμη, έναν Μπακούνιν, έναν Κραπότκιν, έναν Μάχνο...

Κι η σύγκριση με κάποιους άλλους λαούς και πολιτισμούς που το κύριότερό τους επίτευγμα λέγεται Μίκυ Μάους, Σούπερμαν, Γκούφου, Τζόρτζ Μπους, Μπιλ Κλίντον, ή Τεν Τεν, Χίτλερ, Μουσολίνι κι ακόμη Αουσαβίτς, Νταχάου, Χιροσίμα, Ναγκασάκι... είναι ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΗ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα
 Αυτή η "εθνική ταπείνωση" του Ρώσικου λαού δεν είναι δυνατόν να περνάει απαρατήρητη από εκείνον που ενδιαφέρεται να αναλύσει σωστά και αμερόληπτα τα όσα συμβαίνουν στη Ρωσία, από το 1989 μέχρι σήμερα, καθώς και για εκείνον που προσπαθεί να προβλέψει τις μελλοντικές εξελίξεις.

Θεωρούμε ότι η αναφορά σε κάποια "εθνικιστικά αισθήματα" των Ρώσων (όχι της ηγεσίας του) και η προσπάθεια εξήγησης των πάντων με βάση αυτά τα "αισθήματα" ή με βάση κάποιον "κομμουνιστικό ρεβανσισμό", αποτελεί μίαν αθέλητη ή ηθελημένη απλούστευση, που αγνίζει τα όρια της ηλιθιότητας, αλλά και της πλαστογράφησης της ιστορίας (και που συναγωνίζεται επάξια τις βλακωδέστερες απλούστευσεις και πλαστογραφήσεις των σταλινικών, οι οποίες, σήμερα, κατακρίνονται "χοντρικά" από τους "φιλελεύθερους" μιμητές του Ιωσήφ Βησσαρίονοβιτς).

Ένα άλλο σημείο, που δεν θα πρέπει να αγνοείται απ' τον επίδοξο αναλυτή των γεγονότων που διαδραματίζονται σ' όλες τις χώρες του τώως Ανατολικού Μπλόκ, είναι το σημείο όπου ο "υπαρκτός σοσιαλισμός" συναντιέται με την "δυτικού τύπου κοινοβουλευτική, πλουραλιστική δημοκρατία".

Αυτή η "δημοκρατία", κατ' αρχήν, δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι στις χώρες του "υπαρκτού σοσιαλισμού" είχε ΜΥΘΟΠΟΙΗΘΕΙ, όπως ακριβώς στις "δημοκρατικές" χώρες της Δύσης είχε ΜΥΘΟΠΟΙΗΘΕΙ ο "υπαρκτός σοσιαλισμός".

Όπως η ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ αρχίζει, στην ουσία, αμέσως μετά την επικράτηση της γαλλικής επανάστασης του 1789, έτσι και η ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ και του σοσιαλισμού αρχίζει αμέσως μετά την επικράτηση της Οκτωβριανής επανάστασης.

Οι ίδιες ιστορικές στιγμές σημαδεύουν και την απαρχή, αντίστοιχα, της θεοποίησης των αντιπάλων καθεστώτων & της απόδοσης σε αυτά ιδιοτήτων θαυματουργών.

Έτσι, κανείς δεν εκπλήσσεται που οι Ρώσοι κι οι άλλοι λαοί της τώως ΕΣΣΔ θεωρούσαν ότι όλα τους τα προβλήματα θα λύνονταν με την εγκατάσταση αστικοδημοκρατικού, καπιταλιστικού καθεστώτος στις χώρες τους.

Αυτή, ωστόσο, η πίστη αρχίζει να καταρρέει, ήδη, από το 1989. Τα προβλήματα, ίσως, λύνονται. Στη θέση τους, ωστόσο, δημιουργούνται άλλα, πολύ οξύτερα και πιεστικά. Και, βέβαια, θα πρέπει να είναι κανείς εντελώς ηλίθιος αν πιστεύει ότι οι λαοί της Ανατολικής Ευρώπης ανέτρεψαν τα καθεστώτα του "υπαρκτού σοσιαλισμού"... επειδή ΕΠΑΨΑΝ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ... επειδή ΠΕΙΣΘΗΚΑΝ ΟΤΙ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΚΤΟΤΕΡΗ ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΩΤΕΣ.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ. ΤΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ "ΥΠΑΡΚΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ" ΑΝΑΤΡΗΚΑΝ ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΕΙΣΘΗΚΑΝ ΟΤΙ ΤΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ !

Τα ανέτρεψαν, όταν πελοθηκαν ότι ο κρατικός "κομμουνισμός" δεν τους απελευθέρωνε, δεν καταργούσε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο (έστω κι αν ο εκμεταλλευτής τους πόζαρε περιβεβλημένος με τον μανδύα του "λαϊκού" κράτους των εργατών και των καταπιεζομένων), όταν πελοθηκαν ότι οι αμοιβές δεν ήταν ανάλογες με τις ανάγκες ή έστω με την προσφορά του καθενός προς το σύνολο, αλλά ανάλογες με τη θέση του καθενός στην κομματική ιεραρχία και στον κρατικό μηχανισμό.

Αν οι Ρώσοι και οι υπόλοιποι Ανατολικοί επέλεξαν την διακυβέρνησή τους από τους καπιταλιστές, δεν το έκαναν επειδή χρειάζονταν ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ, ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥΣ, ή επειδή ήταν ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ.

Κάθε άλλο. Οι Ρώσοι (και όλοι οι λαοί των χωρών αυτών που, κατά την άποψή τους, αλλά και στην πραγματικότητα, δεν ήταν ελεύθεροι), επέβαλαν το καθεστώς του Γκορμπατσώφ και του Γιέλτσιν, το καθεστώς της "ελεύθερης οικονομίας", επειδή πίστεψαν ότι αυτό το καθεστώς θα ήταν, χωρίς εισαγωγικά, ελεύθερο... επειδή πελοθηκαν ότι ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΘΑ ΕΝΣΑΡΚΩΝΕ ΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΟΡΑΜΑΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ "ΥΠΑΡΚΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ".

Η διακυβέρνηση της χώρας από τον Γιέλτσιν, από το 1991 μέχρι τις 21/9/93, μέσα σε μια μόνο διετία, δεν κατάφερε απλά να οδηγήσει το Ρωσικό λαό στην οικονομική εξαθλίωση και στην ταπείνωση, αλλά, ακόμη περισσότερο, κατάφερε να συντρίψει την πίστη του λαού στις θαυματουργές ιδιότητες της "δημοκρατίας".

Η διάλυση του ρωσικού κοινοβουλίου στις 21/9/93 και η επιβολή ωμής ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ από τον Γιέλτσιν στις 4/10/93 με την κήρυξη στρατιωτικού νόμου στη Μόσχα και με την ουσιαστική επιβολή στρατιωτικής κατοχής, δεν οφειλόταν, τόσο στην επικινδυνότητα του Ρουντσκόφ και του Χασμπουλάτωφ. ΟΦΕΙΛΟΤΑΝ ΣΤΟ ΟΤΙ, ΟΣΟ ΥΠΗΡΧΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΕΝΤΕΙΝΟΤΑΝ ΟΙ ΠΙΕΣΕΙΣ, ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΜΕΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ (που εξακολουθούσε να πιστεύει έστω και σ' αυτό του είδους "δημοκρατικό" θεσμό) ΓΙΑ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

Η βλαία και πολυαίμακτη επιβολή της μοναρχίας του Γιέλτσιν διέψευσε, όμως, κι έναν ακόμη μύθο, στον οποίο ο Ρωσικός λαός εξακολουθούσε να πιστεύει. ΔΙΕΨΕΥΣΕ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΤΩΝ "ΚΑΛΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΙΩΝ", ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΤΗΝ "ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ" ΤΟΥΣ. Αντί γι' αυτό, οι Αμερικάνοι κι οι Δυτικοευρωπαίοι, σύσσωμοι, λαοί και ηγεσίες (μ' ελάχιστες λωσ εξαιρέσεις κάποιων κομμουνιστικών κομμάτων, σαν το ΚΚΕ) ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΣΑΝ ΤΟΝ ΝΕΟ ΤΣΑΡΟ ΚΑΙ ΕΠΕΚΡΟΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑΤΟΚΥΛΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΤΟΥ ΓΙΕΛΤΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ.

Πριν δυο χρόνια, τον Αύγουστο του 1991, το άρθρο του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, που αναφερόταν στο πραξικόπημα, είχε τον τίτλο "ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΤΣΑΡΟΙ". Στο άρθρο αυτό του τεύχους θα ταίριαζε ίσως ο τίτλος "ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ", κάτι τέτοιο, όμως, θα μπορούσε να παρερμηνευθεί, ίσως και να χρησιμοποιηθεί, από εκείνους που υποστηρίζουν τη θεωρία του "κομμουνιστικού ρεβανσιμού" που αναφέραμε πιο πριν.

Έτσι, προτιμήσαμε τον τίτλο "ΡΩΣΙΑ : ΑΠ' ΤΟΝ ΟΧΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1917 ΣΤΟΝ ΟΧΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1993", όχι μόνο επειδή είναι "επικαιρός", αλλά επειδή πιστεύουμε ότι η εξέγερση των Μοσχοβιτών, που παρακολουθήσαμε "λάιβ" απ' τις οθόνες των τηλεοπτικών μας συσκευών (και που δεν είναι δυνατόν να πνιγεί στο αίμα μερικών εκατοντάδων θυμάτων, αφού οι ιδέες, ως γνωστόν, δεν πνιγονται) θα επαναληφθεί σύντομα, και με μεγαλύτερη σφοδρότητα, και ότι δεν αεροβατεί όποιος τη θεωρήσει σαν προανάκρουσμα μιας νέας ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, που, ανεξάρτητα απ' την ονομασία που θα διαλέξει η ίδια για τον εαυτό της ή από εκείνον που θα της δώσει η ιστορία, θα επαναπροσδιορίσει τις παλιές ιδέες της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ και του ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ. Με άλλα λόγια, θα ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ !